

TESTIMONI IMPLICACIÓ AFA

Soc en Bosco, militant de l'ACO de la zona de Nou Barris, faig revisió de vida al grup "Les Llavors" i visc des de fa 9 anys a Olot amb l'Alba i els nostres tres fills, la Berta, en Marcel i en Martí. Som connexió de Nou Barris a la Garrotxa. Treballo d'enginyer a Zoetis, una empresa farmacèutica veterinària a la Vall de Bianya.

Des de què vàrem arribar a Olot una de les meves opcions d'implicació i acció ha estat participar activament a les Associacions de Famílies d'Alumnes (AFA) de l'escola dels nostres fills. Penso que portar els nostres fills i filles en una escola requereix un grau d'implicació en aquell entorn i amb totes les famílies que en formem part. Alhora l'escola forma part del barri i de la ciutat i per mi és molt important aquest lligam entre l'escola i tot el que l'envolta.

El meu compromís a les AFA va començar amb la Berta i a les Escoles Bressol Municipals lluitant per evitar el tancament d'una escola pública que donava servei en un barri concret. Aquesta va ser l'espurna que em va fer entrar de cop al món de les AFA, una lluita concreta i desconeguda fins aquell moment.

A partir d'aquest moment i amb el creixement dels nostres fills he continuat la meva implicació a l'AFA de l'escola del Pla de Dalt d'Olot. Vaig començar formant part d'una comissió de treball per millorar el pati de l'escola, allà vaig anar coneixent les diferents persones que en formaven part i el funcionament intern i m'he anat implicant cada cop amb més intensitat i des de fa 3 anys que en sóc el president.

He anat coneixent la gran feina que fem les famílies dins d'una Escola Pública i la importància del treball en equip, la coordinació amb els i les mestres, amb el Departament d'Ensenyament i amb les Administracions Públiques (Consell Comarcal, Ajuntaments...), el Consell Escolar, el treball per projectes concrets dins de l'escola, la manca de recursos, la gestió dels menjadors, extraescolars, acollides, venda de xandalls i llibres, les colònies i sortides, les festes, la gestió de la Covid-19, l'acollida i acompanyament de les famílies, la formació, la coordinació amb les altres AFA d'Olot i la Garrotxa.

"Crida dels primers deixebles.

*1 En una ocasió, Jesús es trobava vora el llac de Genesaret, * i la gent s'apinyava al seu voltant per escoltar la paraula de Déu. * 2 Llavors veié dues barques amarrades vora l'aigua; els pescadors n'havien baixat i rentaven les xarxes. 3 Pujà en una de les barques, que era de Simó, * li demanà que l'apartés una mica de terra, s'assegué i instruïa la gent de la barca estant. **

4 Quan acabà de parlar, digué a Simó:

—Tira llac endins i caleu les xarxes per pescar.

5 Simó li respongué:

—Mestre, ens hi hem escarrassat tota la nit i no hem agafat res; però, d'acord amb la teva paraula, calaré les xarxes.

6 Ho feren així, i van arplegar una quantitat tan gran de peix que les xarxes se'ls

esquinçaven. 7 Llavors van fer senyal als companys de l'altra barca que vinguessin a ajudar-los. Ells hi anaren, i ompliren tant les dues barques que quasi s'enfonsaven.

*8 Simó Pere, * en veure-ho, es llançà als genolls de Jesús dient:*

*—Aparta't de mi, Senyor, * que soc un pecador!*

9 Veient una pesca com aquella, ell i tots els qui anaven amb ell quedaren plens d'estupor, 10 i igualment Jaume i Joan, fills de Zebedeu, que eren socis de Simó.

Jesús digué a Simó:

—No tinguis por. D'ara endavant seràs pescador d'homes.

11 Ells tornaren les barques a terra, ho deixaren tot i el van seguir. “

Lluc 5, 1-11

Formar part de l'AFA de l'escola m'ha ajudat molt a prendre consciència de les mancances de l'educació pública del nostre país, de la manca de recursos personals i econòmics que hi destinem com a societat, també de la importància de les famílies en el funcionament diari de l'escola, de la mala gestió per part de les Administracions Públiques, de la despreocupació d'una part de famílies en l'educació dels seus fills i filles, de les mancances d'alguns professionals que hi treballen, de la gran implicació i dedicació de l'altre part dels docents que hi treballen, de les mancances que tenim com a societat respecte la inclusió i respecte a la diversitat, de la manca de cultura de treball en equip...

Un dels aspectes més important de la meva implicació a les AFA és que m'ha permès integrar-me molt millor a Olot i la Garrotxa, m'ha donat l'oportunitat de conèixer moltes persones, entitats, associacions, organismes i polítics. També m'ha ajudat molt a conèixer les peculiaritats d'una ciutat petita com Olot i d'una comarca força rural que a poc a poc es va obrint. La Garrotxa és un lloc força tancat i on sempre és molt important tenir referències, la gent sempre vol saber qui és aquella persona o d'on prové, de quina família o entorn. Moltes vegades crec que és positiu no disposar d'aquestes referències perquè ets més lliure per expressar les teves opinions dins un grup i representar una entitat.

Al principi em trobava molt motivat per canviar les coses conjuntament amb la resta de famílies de l'AFA que volíem canviar moltes coses a l'escola, amb projectes transversals, amb implicació de tota la comunitat educativa. Ens vàrem trobar amb un equip directiu molt tancat i molt poc permeable, la seva màxima era "les coses sempre s'han fet així". Van ser uns anys complicats, varen haver-hi força tensions i hi havia mal ambient. Pels que em coneixeu ja sabeu que soc força tossut i intento lluitar per transformar les coses. Hi havia molta desconfiança per part de l'escola als canvis que anàvem proposant. Això em va crear força malestar, no entenia com unes persones que treballen ensenyant als infants podien ser tant poc permeables i tancades als canvis. Van ser 3 anys durs de picar pedra i anar tirant endavant projectes com el "Pati, Patam Patum" de millora del pati, la simplificació i estalvi en la compra de xandalls, llibres i materials, la demanda de més sortides i colònies a l'escola, el nou servei de Menjador, la

millora de seguretat de l'entorn de l'Escola, l'obertura de l'escola a les famílies, Carnestoltes per tots els infants de l'escola...

Aquest any ha entrat un nou equip directiu a l'escola i tot i ser un any complicat, hem pogut treballar conjuntament per tirar endavant l'escola i tots els reptes desconeguts que hem hagut d'anar afrontant com a comunitat educativa. Actualment estic cansat, aquest any ha sigut llarg i dur, ple d'entrebancs, també hem hagut de fer front al nerviosisme de les famílies, però ha estat un dels anys més actius a nivell de lluites i reivindicacions col·lectives.

Hem treballat com a AFA en col·laboració amb les altres AFA d'Olot i la Garrotxa, per reivindicar que no ens tanquin línies de P3 de les Escoles Públiques d'Olot, per lluitar contra els canvis de les adscripcions als Instituts a una setmana vista de les pre-inscripcions per part del Departament d'Ensenyament, per poder mantenir la gestió dels Menjadors escolars que el consell Comarcal ens vol prendre, el Projecte "Olot Pedala" per reivindicar carrils bici a la ciutat, la "Revolta Escolar" per pacificar els entorns de les escoles del nostre país, la Ecotaula sostenible de la Garrotxa, per reivindicar un canvi de model de mobilitat i sostenibilitat, la nova zonificació escolar a la Garrotxa, les formacions conjuntes, l'organització d'activitats durant la jornada intensiva del mes de juny a les escoles. Hem participat activament en tots aquests projectes perquè pensem com a AFA de la importància del col·lectiu i de fer les coses junts, per transformar la nostra realitat.

L'Alba sempre em diu que no tinc "terme mig", que si estic implicat en un lloc hi estic a fons i amb molta implicació personal. Això fa que a vegades m'animi a participar de totes les mogudes possibles i me n'oblidi del temps que tinc. El que em mou a implicar-me en un col·lectiu sempre és la transformació de les persones i l'entorn i la implicació d'altres persones en el procés, el més important és el camí i no tant l'objectiu final. Sé que som pocs però som valents, perseverants i entusiastes.

Paràbola del gra de mostassa

18 Jesús deia:

—A què s'assembla el Regne de Déu? A què el compararé? 19 És com un gra de mostassa que un home va sembrar en el seu hort. Va créixer i arribà a ser un arbre, i els ocells del cel van fer niu a les seves branques. *

Lluc 13, 18

He pogut viure com l'escola ha anat canviant i s'ha anat transformant i obrint al present i al futur, he descobert com a través de l'oferiment concret a famílies, s'impliquen i col·laboren en aspectes que els motiven, he corroborat la importància de ser inflexible davant de certes actituds negatives d'alguns membres de la comunitat educativa i de ser perseverants en les reivindicacions col·lectives, de mantenir sempre una coherència i desprendre alegria i

entusiasme allà on estiguis implicat. També he descobert la por i la manipulació d'algunes famílies de l'escola per aconseguir els seus objectius personals, per criticar la comunitat educativa, la prepotència de les administracions públiques i el menyspreu cap a les famílies, el gran desconeixement de les famílies de la feina que fan les AFA pels seus propis fills i filles i pel funcionament de l'escola i la tasca dels i les mestres.

Vull donar gràcies per totes i cadascuna de les persones que he anat trobant en aquest camí, pel seu testimoni, la seva lluita i compromís, i vull demanar a Jesús que m'ajudi a continuar treballant conjuntament amb les altres famílies per aconseguir anar transformant amb alegria i optimisme les nostres escoles.

Junts i juntes amb alegria, podem canviar i transformar el nostre entorn.

Moltes gràcies.

Bosco.

Olot, 2 de juliol de 2021.